

Вітаємо колег з відзнаками та нагородами!

Вчена рада університету має гарну традицію: відзначити працівників та співробітників університету нагородами за особисті та професійні досягнення. Так, на червневому засіданні ректорка університету Галина Киричук від імені колективу Житомирського державного університету імені Івана Франка привітала колег з особистими досягненнями.

Викладачі ННІ іноземної філології брали участь в 38-ій Міжнародній спеціалізованій онлайн-виставці «Освіта та кар'єра-2023», яка проходила 28-29 квітня. Організаторами дійства була Всеукраїнська ГО Товариство «Знання» України за інформаційної підтримки Міністерства освіти і науки України, Національної академії педагогічних наук України та Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти». Так, п'ять викладачів кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти були відзначені МОН України за активну роботу з впровадження педагогічних інновацій в освітній процес:

- Лариса Калініна** — професор, кандидат педагогічних наук;
- Наталія Щерба** — професор, доктор педагогічних наук, доцент;
- Тетяна Григор'єва** — доцент, кандидат педагогічних наук;
- Олена Кузьменко** — доцент, кандидат філологічних наук;
- Наталія Прокочук** — доцент, кандидат педагогічних наук.

Професор Калініна зауважила: «Представлені нами інноваційні технології отримали багато позитивних відгуків, і ми маємо великий список колег, які хотіли б запровадити наші методики, а тому просять надіслати примірники».

Ректор Галина Киричук також подякувала колегам, які у червні святкували свої ювілейні дати, і відзначила почесними грамотами за бездоганну сумлінну працю, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків:

- Михайла Бутовича** — робітника, зайнятого ремонтом меблів та інших виробів з деревини гуртожитку №4;
- Валентину Мілевську** — робітника, зайнятого на ремонтно-будівельних роботах адміністративно-господарської частини;
- Миколу Козловця** — доктора філософських наук, професора кафедри філософії та політології;
- Людмилу Янович** — сторожа гуртожитку №2;

Катерину Козел — прибиральницю службових приміщень навчального корпусу №1;

Олександра Вознюка — доктора педагогічних наук, професора кафедри англійської мови з методиками викладання у дошкільній та початковій освіті;

Світлану Шавурську — прибиральницю службових приміщень навчального корпусу №2;

Інну Нестерчук — кандидатку географічних наук, доцентку кафедри екології та географії;

Олену Фонарюк — кандидатку педагогічних наук, доцентку, завідувачку кафедри алгебри та геометрії;

Юлію Чайку — старшу викладачку кафедри медико-біологічних дисциплін.

Професор Козловець звернувся до присутніх: «Переважна більшість мого життя пов'язана з роботою в Житомирському державному університеті імені Івана Франка. Для мене університет — друга домівка. І всі мої досягнення органічно пов'язані з ним... Сьогодні наш університет є лідером, а керівництво на себе взяло титанічну роботу для утримання цього статусу. Від усього серця бажаю любові до життя, оптимізму, енергії, шикарних професійних і наукових досягнень, переможного миру Україні, щастя і здоров'я!»

Щиро вітаємо колег з особистими та професійними досягненнями!

Відділ кадрів університету, прес-служба університету

Рейтинг журналу «Times Higher Education»

Житомирський державний університет імені Івана Франка увійшов до одного з найавторитетніших рейтингів світу. Британський журнал про освіту «Times Higher Education» оприлюднив міжнародний рейтинг університетів. Саме ці ЗВО вважають найкращими для вступу у 2023 році.

До рейтингу «Times Higher Education» увійшов 1 591 університет з 112 країн і регіонів світу. Серед них — 33 українських ЗВО.

За окремими цілями сталого розвитку Житомирський державний університет імені Івана Франка займає такі позиції:

- SDG 4 Якість навчання** 1001+ (увійшло 32 ЗВО з України);
- SDG 5 Гендерна рівність** 401-600 (23 українських ЗВО);
- SDG 8 Гідна праця та економічне зростання** 601-800 (26 українських ЗВО);
- SDG 9 Промисловість, інновації та інфраструктура** 801+ (19 українських ЗВО);
- SDG 10 Зменшення нерівності** 801+ (19 українських ЗВО);
- SDG 11 Стейкі міста та громади** 801+ (22 українські ЗВО);
- SDG 16 Мир та справедливість** 801+ (29 українських ЗВО);
- SDG 17 Партнерство** 1001+ (36 українських ЗВО).

ЖДУ у рейтингу вишів «ТОП-200 Україна 2023»

Оприлюднено результати щорічного академічного рейтингу українських університетів «ТОП-200 Україна 2023».

Центр міжнародних проєктів «Євроосвіта» спільно з міжнародною групою експертів IREG Observatory on Academic Ranking and Excellence вже 17 років займається рейтингуванням ЗВО України.

У рейтингу-2023 враховано важливі тенденції розвитку вищої освіти, що зазнала докорінних змін у результаті воєнного вторгнення РФ та пандемії COVID-2019.

Оцінювання діяльності українських університетів у 2023 році здійснювалося на основі використання 6 міжнародних і 4 національних показників. Серед них найбільші вагові коефіцієнти мають академічна,

науково-видавнича та міжнародна діяльність, оцінка науково-дослідницьких досягнень через порівняння сайтів університетів, цитованість наукових праць учених у наукових виданнях, якість представлення та популярність закладу в інтернет-просторі, а також досягнення в розрізі Цілей сталого розвитку ООН.

Традиційно рейтинг охоплює 200 позицій.

До найкращих 20 університетів України цього року увійшли 5 ЗВО з Києва, 4 ЗВО з Харкова, по 2 ЗВО зі Львова та Дніпра та по 1 ЗВО з Ужгорода, Тернополя, Вінниці, Одеси, Івано-Франківська, Чернівців та Сум.

Рейтинг 2023	Заклад вищої освіти	Сума індексів закладу
1	Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»	4,09
2	Київський національний університет імені Тараса Шевченка	4,46
3	Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна	5,61
4	Національний університет «Львівська політехніка»	5,62
5	Львівський національний університет імені Івана Франка	5,95
...	...	...
82	Житомирський державний університет імені Івана Франка	41,99

За матеріалами сайту euroosvita.net

Вступні до магістратури Яким буде ЄФВВ?

Робочі групи при Міністерстві освіти і науки України розробили характеристики предметних тестів єдиного фахового вступного випробування (ЄФВВ).

Предметні тести ЄФВВ міститимуть 140 завдань із вибором однієї правильної відповіді, на виконання яких буде відведено 180 хвилин. Вирізняється структура тесту «Облік та фінанси»: 126 завдань із вибором

однієї правильної відповіді та 14 завдань відкритої форми з короткою відповіддю.

Усі завдання предметних тестів ЄФВВ будуть відповідати програмам (https://mon.gov.ua/.../zatverdzheno-programi-za-yakimi...), затвердженим Міністерством освіти і науки України.

Цьогоріч результати ЄФВВ потрібні для вступу до магістратури на спеціальності галузей знань 05

«Соціальні та поведінкові науки», 07 «Управління та адміністрування», 08 «Право», 28 «Публічне управління та адміністрування», 29 «Міжнародні відносини».

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка до 31 травня здійснюється реєстрація (https://zu.edu.ua/evi.html) осіб для участі у ЄВІ та/або ЄФВВ.

Ознайомитися зі змістом освітніх програм: https://enter.zu.edu.ua/specialties/

Додаткова інформація: pk@zu.edu.ua (096) 388 00 36; (063) 449 09 81

Вступ до ЗВО на магістра*

ЧАСТИНА 1

- 1 ЛИПНЯ**: Початок реєстрації електронних кабінетів
- 1-16 ЛИПНЯ**: Реєстрація заяв на участь у співбесіді замість ЄВІ та на участь у фаховому іспиті замість ЄФВВ
- 17-28 ЛИПНЯ**: Співбесіди, фахові іспити
- 31 ЛИПНЯ-31 СЕРПНЯ**: Фахові іспити лише на контракт (до 18:00)
- 31 ЛИПНЯ-21 СЕРПНЯ**: Приймання заяв (до 18:00)
- ДО 26 СЕРПНЯ**: Оприлюднення списків вступників, рекомендованих на бюджет

*на основі диплома бакалавра, спеціаліста, магістра

Вступ до ЗВО на магістра*

ЧАСТИНА 2

- ДО 29 СЕРПНЯ**: Подання документів на бюджет (до 18:00)
- З 30 СЕРПНЯ**: Надання рекомендацій на контракт
- 31 СЕРПНЯ**: Зарахування на бюджет
- ДО 30 ВЕРЕСНЯ**: Переведення на вакантні місця бюджету
- ДО 30 ВЕРЕСНЯ**: Зарахування на контракт
- ДО 30 ЛИСТОПАДА**: Додатковий набір на контракт (відповідно до Правил прийому закладу освіти)
- 30 ЛИСТОПАДА**: Завершення роботи електронних кабінетів

*на основі диплома бакалавра, спеціаліста, магістра

Вітаємо випускників

30 червня. Знаменний, радісний та, водночас, сумний день для студентів-бакалаврів усіх спеціальностей Житомирського державного університету імені Івана Франка.

День випуску.

День, коли студенти в останній раз заходять у приміщення своєї alma mater, щоб почути вітальні слова від керівників університету, інститутів та факультетів, викладачів та отримати довгоочікувані дипломи бакалаврів.

Цього року святкову процедуру було вирішено поділити на три складові (залежно від кількості випускників та їх рідних у актовій залі).

Складова № 1.

Вітаємо випускників ННІ іноземної філології та соціально-психологічного факультету!

Це ювілейний, 15-ий, випуск філологів-перекладачів, перший випуск здобувачів нових освітніх програм «Прикладна лінгвістика», «Логопедія», «Готельно-ресторанна справа».

Ректорка університету професорка Галина Киричук привітала випускників: «Ви саме той випуск, на долю якого припав початок ковіду та повномасштабна страшна війна. Дякую кожному з вас, що нас почули, нас підтримали, що ми зуміли знайти взаєморозуміння. Сподіваюсь, що наш

університет став для вас другою домівкою, двері якого завжди відкриті для вас. Тішуся, що ми як університетська родина змогли посприяти реалізації ваших мрій. Наша дружба і родинне тепло буде супроводжувати вас все життя. Вірю у вас, знаю: ви – майбутнє України! До зустрічі в нашому з вами університеті!»

Директорка ННІ іноземної філології Марина Полховська: «Вірю, що всі події лише згуртували нас, показали цінність людського спілкування, цінність того, що ми є один в одного, цінність друзів, родини, України, нації. Впевнена, що попереду у всіх нас мирне життя. Будьте горді, що ви народилися і

примножуюте її. Йдіть за своєю мрією, не відступайте, будьте сміливими! Вірте в себе і все здійсниться!»

Урочисто випускникам вручили дипломи про завершення навчання на бакалаврському та магістерському рівнях. А студентки соціально-психологічного факультету Анастасія Бутова та Вікторія Буртовська отримали ректорські відзнаки за особливі успіхи у навчанні.

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=734358272030160&set=pcb.734399922025995>

Складова № 2.

Вітаємо випускників ННІ педагогіки, природничого факультету та фізико-математичного факультету!

Ректорка Галина Киричук привітала випускників і зауважила: «Житомирський державний університет імені Івана Франка став для вас великою родиною. Родиною, яка завжди щиро чекає, цінує, поважає і завжди допоможе. Родиною, де відкриті двері 24/7. Родиною, яка завжди буде пишатися вашими успіхами - і маленькими, і значними. Яка вірить і знає, що ВИ – майбутнє України! А кожен з вас уже є успішним!»

Директор ННІ педагогіки Валентина Танська: «Ви зуміли розкрити свої таланти, знайти справу свого життя, отримати професію за покликанням.

Бажаю, щоб доля була до вас прихильною, а мрії стали реальністю. Тільки вперед! Бережіть зв'язки зі своїми студентськими друзями, допомагайте, підтримуйте і пам'ятайте, що двері ННІ педагогіки для вас відкриті завжди!»

Декан природничого факультету Руслана Романюк: «Я отримала диплом спеціаліста нашого університету рівно 30 років назад. І хочу сказати, що це не просто папірець. Ця річ дала мені улюблену професію, роботу, якою пишаюся, друзів, які зі мною йдуть по життю. Я щиро бажаю, щоб ваш диплом був для вас таким же значимим. Будьте щасливими в особистому житті. Хай поряд будуть рідні, близькі люди, які вас розуміють, яким ви даруєте своє тепло, бо людині для щастя потрібна людина. Будьте сильними, працьовитими, бо тільки так ми можемо вистояти, перемогти і підняти нашу країну!»

Декан фізико-математичного факультету Анатолій Франовський: «Міцного здоров'я, дорогі випускники, швидкого закінчення війни! Усіляких гараздів і усього найкращого! Тішуся з того, що скоро з вами знову зустрінемося».

Фотозвіт за посиланням:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=734541965345124&set=pcb.734557515343569>

Вітаємо випускників

Закінчення.
Початок на стор. 2.

Складова № 3.

Вітаємо випускників ННІ філології та журналістики, історичного факультету та факультету фізичного виховання і спорту!

Реторка Галина Киричук у своєму зверненні зауважила: «Ми знаємо і віримо, що ви у нас найкращі! Ви досянете будь-яких цілей, які ставите перед собою. І сьогодні дякую кожному з вас, що, за час вашого навчання в непростих ковідних умовах та під час повномасштабного вторгнення, ви залишилися з нами. Успіхів вам! У добру путь!»

Декан історичного факультету Олександр Жуковський: «Я дякую вам за чотири роки спілкування. Сьогодні перед вами відкриваються тисячі доріг. І кожен обере свою – неповторну, оригінальну. Отримання диплому – це не кінець, а початок. Початок нового формату спілкування».

Директор ННІ філології та журналістики Олексій Башманівський зі словами вдячності звернувся до батьків та викладачів. Це були непрості роки для усіх. А випускникам

побажав: «Не зупиняйтеся на досягнутому. Продовжуйте навчання протягом життя. Тільки навчання дає розвиток і достаток. Дякую викладачам і студентам, які зараз перебувають у ЗСУ!»

Декан факультету фізичного виховання і спорту Тамара Кутек звернулася до присутніх: «Дорогі випускники, ви справді заслуговуєте на це свято. Ви витримали усі виклики життя і навчання, стали дипломованими фахівцями. Випускники факультету покликані нести в життя здоров'я, рух, активність. А у своїх вихованнях зрощувати дух переможців, олімпійські риси і любов до здорового способу життя. Вірю, що ще не раз почуємо про ваші успіхи, побачимо вас на вершинах спортивної слави».

Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=734584625340858&set=pcb.734599295339391>

**Успіхів, дорогі ВИПУСКНИКИ!
До зустрічі у МАГІСТРАТУРІ!**

Лавандовий випуск!

Вітаємо перших випускників Наукового ліцею при Житомирському державному університеті імені Івана Франка!

Для Наукового ліцею 23 червня стало історичним днем. 71 учень вписали свої імена в книгу перших випускників. Два роки назад школярі та їх батьки довірилися викладацькому складу Наукового ліцею та обрали його для продовження навчання на хіміко-біологічному, історико-правовому та філологічному профілях, а вже сьогодні зуміли успішно його завершити попри карантинні обмеження і повномасштабне вторгнення.

До урочистостей з нагоди випуску долучилися адміністрація ліцею, ректор університету Галина Киричук, заступниця міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради Марія Місюрова, директорка департаменту освіти і науки Житомирської ОВА Наталія Осипович, батьки ліцеїстів та гості. Директор ліцею Віктор Рудницький привітав учнів зі святом першого випуску і висловив слова вдячності батькам, що повірили і довірили своїх дітей, вдячність керівництву міста та університету за підтримку ліцею, колективу вчителів за професіоналізм та повну віддачу за різних умов.

Ректор університету Галина Киричук привітала випускників: «Я хочу, щоб ви здійснили успішний свій вибір, кожен реалізував свою мрію. Впевнена і знаю, що ви – найкращі, вірю в кожного з вас! Ви все зможете! Вітаю і дякую!»

Пані Галина та пан Віктор відзначили, що протягом двох років ліцеїсти активно наповнювали себе різними знаннями і навичками. І результатом є велика кількість нагород і відзнак. Вони урочисто вручили випускникам золоті та срібні медалі, похвальні грамоти та листи, сертифікати про завершення закладу середньої освіти.

Учні разом з вчителями протягом усього ліцейного періоду долали чимало викликів сьогодення, жили повноцінним та насиченим життям, ділилися своїми емоціями та враженнями, ставали ближчими і дружнішими. І на урочистостях ліцеїсти з вдячністю до своїх вчителів відзначили кожного дипломами з номінаціями та символічними лавандово-пшеничними букетами. Лаванда та зелена пшениця були обрані не випадково. Лаванда – найдревніша квітка, і коли згасає її жива енергія, вона

засихає і починає пахнути ще більше. Перський науковець-енциклопедист, філософ та лікар Авіценна називав її мітлою для розуму і батоном для серця, яка заспокоює і надихає. А зелена пшениця вже наповнена силою і життям, залишається лише дозріти. Так і наші випускники – вже наповнені знаннями і цінностями, а попереду шлях становлення і пошуку себе.

Завдяки нашим Збройним Силам України була змога відзначити урочистостями таку подію. Акція «Сотня на ЗСУ. Хай розквітне Україна!», організована на останньому дзвоніку, мала своє логічне продовження у вигляді квіткового флешмобу. До випуску учні та батьки підготували лавандові бутоньєрки з синьо-жовтими стрічками, і кожен охочий мав змогу купити її на випуску та задонатити на ліки для військових, що лікуються у місцевому шпиталі.

Емоційним та чуттєвим був завершальний момент виконання ліцеїстами випускного вальсу разом з вчителями, батьками та рідними. Це – момент, коли всі присутні енергетично поєдналися в одну міцну родину з великою силою віри і любові.

Нехай щастить, наші ЛІЦЕЇСТИ!

Фото та відеозвіти за посиланнями:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=730028659129788&set=pcb.730035055795815>

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=730038499128804&set=pcb.730043775794943>

<https://www.facebook.com/zu.edu.ua/videos/651184833540802>

P.S. Пост від Ірини Степаненко

«Відшумів випуск. Цьогоріч наші діти мали щастя його мати... Добре знаємо якою ціною».

Щиро ДЯКУЄМО НАШИМ ЗАХИСНИКАМ І ДОНАТИМО.

Звіту про зібрані кошти в межах благодійної акції випускників Наукового ліцею ЖДУ «Сотня на ЗСУ. Нехай розквітне Україна».

Під час другої хвили збору донатів безпосередньо під час урочистостей було зібрано 10 913 грн.

Дякую КОЖНОМУ, хто долучився! Сьогодні було закуплено ліків на суму 11 793,29. Завтра вони будуть передані у військовий шпиталь».

Міцного здоров'я нашим захисникам і Перемоги!!!

**Слава Україні!
Героям слава!**

Вперше Останній дзвінок у Науковому ліцеї

У Науковому ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка відбулися урочистості з нагоди Останнього дзвоника. Цьогоріч він є особливим, бо вперше ліцей випускає своїх учнів. Три класи ліцеїстів філологічного, історико-правового та хіміко-біологічного напрямків успішно закінчили навчання.

Завдяки нашим Збройним Силам на свято мали змогу завітати учні, батьки, адміністрація ліцею та університету, вчителі та гості. Ректор університету Галина Киричук у своєму вітальному слові зауважила: «Серце переповнюється радістю за наших учнів; вдячністю за те, що їх батьки нам повірили; гордістю, що, незважаючи на страшний рік, усі ми разом дійшли до сьогоднішнього дня. Ви — наша гордість, наша віра, наше майбутнє. Ви сьогодні вписали свої імена у родину франківців. Я дякую вам за довіру, за можливість. Вірю і знаю, що ви — гордість ваших батьків, нашого університету і України в цілому. Бажаю, щоб кожна ваша мрія реалізувалася. В добру путь!»

Директор Наукового ліцею Віктор Рудницький звернувся до ліцеїстів з такими словами: «Цей навчальний рік був непростим. Хочеться подякувати нашим Збройним Силам за те, що сьогодні ми зустрілися на нашому святі. Подякувати учням, що ви, попри заняття у сховищах, дійшли до цього свята з дуже позитивними результатами. Хочу подякувати батькам, які підтримували учнів, вчителів, адміністрації

та викладачам університету. Залишайтеся такими ж цілеспрямованими, життєрадісними, йдіть до своєї мети. Коли я дивлюсь в очі цим випускникам, я бачу майбутнє. Я спокійний за майбутнє».

Протягом випускного навчального року учні ліцею окрім навчального процесу активно долучалися до конкурсів, змагань та олімпіад. І, як логічний наслідок, Науковий ліцей має чудові результати. Галина Киричук та Віктор Рудницький з гордістю вручили ліцеїстам 10-х та 11-х класів похвальні листи за високі досягнення у навчанні та особливі досягнення у вивченні окремих предметів.

Упродовж усіх років навчання поряд з ліцеїстами були батьки, які підтримували, спрямували і безмежно вірили у своїх дітей. На святі від імені батьків до

випускників звернулася мама Ірина Степаненко: «Діти! Бажаю вам щасливої долі, мирного неба, безумовної віри у себе. Знайте, що ви — нащадки великого народу. Сьогодні у цю ошатну залу ви входили через коридор із вишиваних рушників. У вишивці — код нації. І ви є носіями цього коду. Я хочу, щоб кожен із вас увібрав у себе цю велику силу великого народу і сміливо ішов у життя. Куди б не закинуло вас життя завтра, пам'ятайте: ВИ — УКРАЇНЦІ! Щиро дякую ректору, адміністрації та усьому професорсько-викладацькому колективу».

Серед присутніх батьків були і ті, хто зараз служать у Збройних Силах України. Випускники висловили вдячність кожному захиснику за можливість навчатися, а від сьогодні і відкривати для себе двері у доросле життя, робити вибір навчального закладу чи професії та йти вперед.

Вокально-хореографічні виступи ліцеїстів та авторська поезія випускника Михайла Абрамовича додали святковості урочистостям. Завершив святкування чуттєвий вальс у виконанні випускників під композицію «Танцюй зі мною повільно».

Успіхів вам, наші випускники!

Фоторепортаж з події – за посиланнями:

Частина 1 - <https://www.facebook.com/photo?fbid=719455743520413&set=pcb.719460823519905>

Частина 2 - <https://www.facebook.com/photo?fbid=719463186853002&set=pcb.719468230185831>

Юридична освіта майбутнього

Нагородження фіналістів та переможців Всеукраїнського молодіжного конкурсу «Юридична освіта майбутнього» відбулося 9 червня у Міністерстві освіти і науки України.

З понад 3 тисяч учасників до фіналу конкурсу потрапили лише 30 найкращих. З чотирьох школярів Наукового ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка, які подавали конкурсне есе,

до цієї тридцятки кращих учасників увійшла учениця 10-Б класу Денисюк Яна. Її науковий керівник — вчитель історії Наукового ліцею, доктор історичних наук, доцент, професор кафедри всесвітньої історії Андрій Шевчук.

Вітаємо наших ліцеїстів, що готували свої конкурсні есе, та фіналістку! Дякуємо науковому керівнику за підготовку учнів до участі у конкурсі!

«Веселкова країна» у ЖДУ діє!

Вже вкотре кафедра початкової освіти та культури фахової мови, а також кафедра дошкільної освіти організують літній табір для дітей 6-11 років «Веселкова країна». Він працюватиме з 12 по 30 червня. Педагогами-організаторами є студенти зазначених кафедр, які проходять практику і здобувають неоціненний досвід роботи з дітьми різних вікових груп під наглядом професіоналів.

Святкова лінійка, присвячена відкриттю табірної зміни у «Веселковій країні», відбулася 12 червня. На діток чекали урочисте виконання гімну України, внесення прапора нашої держави та табору і, звісно ж, посвята в дружню родину Веселкової країни.

З вітальними словами до діток звернулися директор ННІ педагогіки Валентина Танська та завідувачка кафедри початкової освіти та культури фахової мови Тетяна Шанскова, зауваживши, що попереду на жителів Веселкової країни чекає багато цікавих розваг, пізнавальних екскурсій, нових знайомств, щира дружба і відкриті педагоги.

Діти познайомились одне з одним, познайомились з педагогами-організаторами та відпочинок розпочався! У програмі відпочинку багато активностей та цікавинок – веселі ранкові руханки, екскурсії, цікаві ігри, творчі завдання для допитливих, інтерактивний театр, конкурси талантів, спортивні змагання, «learning something new», гурткова

робота, командні змагання та квести, незвичайні ігри зі звичайними матеріалами і багато чого іншого.

У перший день діти разом з педагогами-організаторами представили свої загопи, танцювали руханки та співали пісні.

Веселого і мирного відпочинку! Попереду три тижні цікавих канікул! Для зацікавлених осіб інформація: вартість -1050 гривень; реєстраційна форма: <https://etraining.zu.edu.ua/new-person-with-children/>

реквізити для оплати: Житомирський державний університет імені Івана Франка, 10008, м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40
IBAN UA578201720313281002201000267
ДКСУ у м. Київ, МФО: 820172
РНОКПП (ІПН): 021252006257
електронна адреса: center.zdu@gmail.com
контактний телефон: (068) 941 72 75

Переможці Міжнародних конкурсів навчаються у ЖДУ!

Кароліна Василенко, студентка спеціальності «Журналістика» ННІ філології та журналістики, **посіла II місце на Міжнародному студентському професійному творчому конкурсі «Видавничі журналістика».**

Разом з науковим керівником **Іриною Лисою**, аспіранткою кафедри журналістики, реклами та PR працювали над буктрейлером «Україна козацька» (<https://youtu.be/BU5Jl5Ksb4>)

Конкурс «Видавничі журналістика» проходив на базі Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського в межах розвитку Інноваційного ХАБу здобувачів вищої освіти та молодих учених.

Переможцями II туру Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт, що проходив базі Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського під патронатом Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, стали студенти нашого університету:

I місце вибороли Даниїл Глушихін та Єгор Мисько (керівник **Олександр Мосіюк**, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій, тема роботи «Розробка симулятора для професійної підготовки пілотів дронів»;

II місце – Володимир Киселевич (керівник **Дмитро Вербівський**, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій, тема

роботи «Розробка серверної частини вебдодатку для автоматизації проведення олімпіад з програмування»;

III місце зайняли Леся Пиливець (керівник **Лариса Калініна**, професор кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти, тема роботи «Кумулятивна казка як засіб формування багатокомпонентної фоновісної компетентності учнів початкової школи» та Лілія Коваленко (керівник **Нінель Сидорчук**, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління, тема роботи «Формування професійного іміджу майбутніх педагогічних працівників закладів фахової передвищої освіти».

На конкурс від нашого університету були надіслані 4 роботи за спеціальністю 015 «Професійна освіта».

Студентка ННІ філології та

Переможці III етапу МАН навчаються у Науковому ліцеї ЖДУ імені Івана Франка!

Семеро учнів Наукового ліцею гідно представили результати своїх досліджень у III етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт Малої академії наук України.

За підсумками III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт Малої академії наук України дві учениці наукового товариства «Юні франківці» Наукового ліцею нашого університету стали переможцями та вибороли призові місця:

Марія Мошківська, учениця 11-А класу посіла III місце в науковому відділенні «Хімія та біологія» в секції «Загальна біологія». Тема роботи: «Оцінка якості вод урбанізованих територій за структурою угруповувань гідробіонтів».

Наукові керівники: Юлія Шелюк, вчитель біології і екології вищої категорії Наукового ліцею, доктор біологічних наук, професор кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття та **Лариса Шевчук**, доктор біологічних наук, професор кафедри зоології,

біологічного моніторингу та охорони природи.

Тетяна Хомич, учениця 10-Б класу посіла також III місце в науковому відділенні «Екологія та аграрні науки» в секції «Селекція та генетика». Тема роботи: «Морфологія та молекулярна філогенія голих аміб».

Науковий керівник: Марина Пацюк, учитель біології і екології вищої категорії Наукового ліцею, кандидат біологічних наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття.

Щиро вітаємо переможців та учасників і висловлюємо подяку керівникам за підготовку талановитої молоді!

Міжнародний тренінг науковців малакологічної школи

Лариса Шевчук, професор кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи, та Лілія Билина, здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Зоологія» протягом трьох днів, з 20 по 22 червня, були учасниками тренінгової школи з розмноження двостулкових молюсків у неволі, що відбулась у Люксембурзі.

Під час тренінгу Лариса Шевчук та Лілія Билина прослухали лекції про історію розвитку та особливості технологій розмноження двостулкових молюсків.

Згодом наші науковці у складі команди малакологів, разом з колегами з Фінляндії, Польщі, Північної Македонії, Боснії та інших країн Європи, навчалися технологіям розмноження та догляду за маленькими молюсками. Представники різних країн розповідали і про власний досвід вивчення молюсків.

Зустріч була надзвичайно корисною, цікавою та продуктивною. Вразило також і те, що кожен молюск, що живе у річці на фермі і був тут народжений, має власний номер і його історія розвитку ретельно вивчається.

Регіональна зустріч молодих вчених

Регіональна зустріч рад молодих вчених (далі – РМВ) Житомирської області за ініціатииви РМВ при Міністерстві освіти і науки України відбулася 1 червня на базі Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти Житомирської обласної ради.

До зустрічі долучилися представники РМВ Житомирського державного університету імені Івана Франка Сергій Стельникович, Юлія Мінгальова та Анна Савина.

Цьогоріч зустріч відбулася у новому форматі: значну увагу було приділено обговоренню можливостей та викликів у діяльності РМВ Житомирщини. Зокрема, визначили проблеми, пов'язані з підтримкою наукової та науково-технічної

діяльності в Україні, комерціалізацією та впровадження масштабних розробок.

Голова РМВ при Міністерстві освіти і науки України Олесь Ващук ознайомила присутніх із низкою проєктів, які спрямовані на підтримку та

стимулювання наукової та науково-технічної діяльності молодих вчених в умовах війни.

Учасники через редакцію ще раз висловлюють щирю вдячність за можливість долучитися до продуктивного діалогу в колі однодумців!

Лекція та казка для дорослих

На зустрічі з викладачами, студентами університету та громадськістю міста Житомира пан Андрій прочитав лекцію «Освіта Дивосвіту», презентуючи свою алегоричну казку для дорослих «Семенові зорі». Над книгою автор працював дев'ять років, проте вона саме зараз стала актуальною своїми смислами і акцентами.

Лектор зосередив свою увагу на значенні освіти, самоосвіти і самопізнання протягом життя людини. Зауважив, що формування особистості відбувається через дружбу поміж емоційним, чуттєвим і свідомим, а не домінуванням одного з них. Освіта ніколи не може бути автономною по відношенню до усіх процесів, що відбуваються в державі. Це місток до реальності: розуміємо, аналізуємо,

формуємо у собі здатність до якісної взаємодії, щоб потім мати змогу якісно впливати, брати відповідальність за зміни.

Зміни починаються з подиву, який спонукає до пізнання. Наука починається з подиву, вимагає свободи від ідеологічних рамок. «Нам потрібна нова школа, в якій би навчали свободи і гідності, бо ж неможливо навчитися запалювати зорі, коли серцю бракує свободи», – стверджує пан Андрій.

«Світ – книга, людське серце – теж. Моє завдання – навчити вас їх читати. Навчання в нашій Академії – це не про обтяження розуму новим знанням, а про визволення із власних глибин тієї сили, яка вам досі невідома і незнана, але без якої вам ніколи не приборкати

морської хвилі», – зауважує герой книги. Лектор стверджує, що тільки пізнання світу і себе в ньому дає нам свободу і рухає вперед. Воля – це те, як ми торкаємося реальності. А освіта і наука є інструментами, які допомагають прийти до свободи.

Концепція освіти Дивосвіту починається з людини, яка відчуває себе вільною. Тільки вільна людина здатна здивуватися і відчути, що вона має право побачити цей світ по-своєму, відчути реальність у власний спосіб. «Ми маємо право читати пам'ять так, щоб вона гарантувала нашу свободу і гідність, допомагала створити наше майбутнє».

З книги «Семенові острови» Андрія Зелінського можна ознайомитися в бібліотеці нашого університету.

Стипендія для обдарованої молоді

1 червня, в День захисту дітей, учениця 10-В класу хіміко-біологічного профілю Наукового ліцею Валерія Бутузова отримала стипендію для обдарованої молоді від Департаменту освіти Житомирської міської ради.

Цьогоріч Валерія стала призером III етапу Всеукраїнської олімпіади з біології (диплом I ступеня) та IV етапу Всеукраїнської олімпіади з біології (диплом III ступеня).

Щиро вітаємо Валерію та бажаємо подальших перемог та нових звершень!

Науковий ліцей ЖДУ імені Івана Франка пишається своїми учнями!

Спортивні досягнення студентів

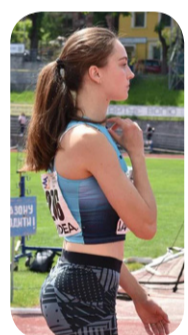

На Відкритому чемпіонаті міста Ужгород з плавання, що проходив 20-21 травня на базі басейну спортивного комплексу Ужгородського національного університету «Буревісник», однією з чемпіонки стала **Оляна Рафаловська**, голова студентського братства соціально-психологічного факультету. Перше місце на дистанції 100 метрів брас! Ще одне перше місце на дистанції 100 метрів комплексним плаванням!

Командний чемпіонат України з легкої атлетики серед дорослих та молоді України відбувся 26-28 травня у м. Львів. У змаганнях взяли участь студенти факультету фізичного виховання і спорту та посіли такі призові місця:

Дар'я Козачок – 1 місце з метання диска серед молоді та дорослих;

Владислава Колесникова та Олександра Руденко – 1 місце з

естафетного бігу 4 по 400 м серед молоді;

Роман Петрук – 2 місце зі стрибків у висоту серед молоді;
Аліса Матвієнко – 2 місце з естафетного бігу 4 по 100 м серед молоді;

Кирило Лампичський – 3 місце з бігу на 110 м з бар'єрами серед молоді;
Юрій Кузінський – 3 місце з бігу на 5 000 м серед молоді.

Турнір з дзюдо відбувся 21 травня у місті Бероун (Чехія). **Тимофій**

Янчук, студент 1 курсу факультету фізичного виховання і спорту посів 1 місце у двох вікових категоріях (до 21-го року та серед дорослих).

На відкритому Кубку Чехії з дзюдо (до 23-ох років), що проходив 18 червня у місті Яблунець-над-Нісою (Чехія), у ваговій категорії до 66-ти кг Тимофій посів третє місце!

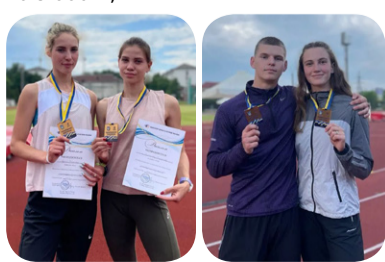
Чемпіонат України з легкої атлетики серед молоді проходив 7-8 червня в Івано-Франківську. З усієї України приїхало позмагатися 313 учасників.

Серед переможців вже традиційно спортсмени Житомирського державного університету імені Івана Франка!

Призові місця посіли студенти факультету фізичного – р виховання та спорту:

Дар'я Козачок – 1 місце з метання диска;

Юрій Кузінський – 1 місце з бігу на 5 000 м;

Роман Петрук – 2 місце зі стрибків у висоту;

Аліса Матвієнко – 3 місце з естафетного бігу 4 по 100 м;

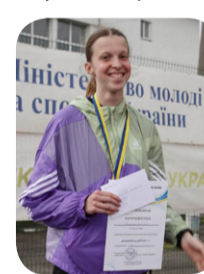
Владислава Колесникова та Олександра Руденко – 3 місце з естафетного бігу 4 по 400 м;

Кирило Лампичський – 3 місце з естафетного бігу 4 по 100 м.

Чемпіонат України з пляжної самбо серед дорослих, юніорів,

юнаків, дівчат старшого віку, кадетів та підлітків відбувся 13 червня в Тернополі. **Олександра Протасевич**, студентка першого курсу спеціальності «Фізична культура і спорт» факультету фізичного виховання і спорту, виборила срібні нагороди у вікових категоріях серед дівчат старшого віку та юніорок.

Чемпіонат України з легкої атлетики у командному заліку відбувся 17-18 червня в Івано-Франківську. Цього разу студентка 2 курсу спеціальності «Німецька мова та література (переклад включно)» ННІ іноземної філології **Анастасія Прокopenко** привезла золото – 1 місце із стрибків у довжину з особистим рекордом – 5 метрів 75см! Окрім цього вона ще й виборила 3 місце в естафеті 4x100м!

У загальному заліку команда університету привезла 2 місце. Ця перемога, як ніколи, є особливою, оскільки спортсменки наразі тренуються самостійно: їхні тренери знаходяться на фронті. І за умов відсутності професійної підтримки дівчата зуміли зорганізуватися і показати високий результат.

Щиро вітаємо випускника факультету фізичного виховання і спорту **Артема Мельника** з бронзою на Європейських Іграх 2023!!!

Артем виборов бронзову нагороду з кікбоксингу WAKO у розділі фупл-контакт у ваговій категорії до 86 кілограмів.

Захоплюємось нашими студентами!

Відпочивай там, де живеш

Комфортні та приємні умови для спілкування, відпочинку, підтримка ментального здоров'я студентської молоді – аксіома XXI століття. Завдяки ініціативі та старанням команди «Action», активних студентів Житомирського державного університету імені Івана Франка, а також їхньому проєкту «Відпочивай там, де живеш», що був реалізований в межах програми UPSHIFT за підтримки ЮНІСЕФ, у гуртожитку, де вони проживають, з'явилась кімната для відпочинку й перезавантаження.

UPSHIFT – це глобальна інноваційна програма Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), яка впроваджується у понад 40 країнах. Вона допомагає підліткам та молоді віком від 14 до 24 років перетворювати їхні ідеї на дієві проєкти задля вирішення актуальних проблем у школі, громаді, місті тощо. Детальніше: <https://upshiftukraine.org/>

На Житомирщині UPSHIFT реалізує громадська організація «Інститут Креативних Інновацій» у співпраці з Управлінням національно-патріотичного виховання, молоді та спорту Житомирської ОВА.

Упродовж 2022-2023 років до програми UPSHIFT на Житомирщині долучились 72 команди з різних населених пунктів, а також 286 учасників та 22 ментори/менторки й загалом відбулось 8 хвиль.

Проєкт студентів природничого факультету «Відпочивай там, де живеш» можна знайти в соцмережі Інстаграм за хештегом #відпочивайтамдеживеш і це історія про:

- понад 111 учасників/учасниць, студентів/студенток, внутрішньо переміщених осіб, які живуть у гуртожитку природничого факультету;
- 8 заходів, під час яких студенти багато спілкувались та перезавантажувались;
- тренінг про методи боротьби з стресом від Юлії Дем'янчук із Молодіжного центру Житомирщини;
- два вечори настільних ігор;
- три перегляди художніх фільмів;
- дві арт-зустрічі;
- квартирник.

На цьому студенти зупиняться не планують. Кімната є відкритою для всіх жителів і відвідувачів гуртожитку.

Почніть робити все, що можете

Кажуть, що світ – це те, що ми з нього робимо. Які ми, такий і він. Усе розпочалося на початку грудня 2022 року з подачі заявки на участь у програмі UPSHIFT на Житомирщині. Після подачі заявки команди «Action» та її розгляду Вероніка Богінська, Богдан Костенко, Анастасія Павлюк, Марія Панфелюк та Дарина Яцковець познайомились зі своєю менторкою Аліною Кундич, надихнулись на фазі натхнення, провели дослідження та опитали студентів: якого відпочинку й дозвілля вони потребують. Після цього учасники команди долучились до участі в 4-денному тренінгу, де розробили концепцію свого проєкту, графік його реалізації та бюджет, а

згодом брали участь в різних зустрічах із комунікаційниками, прокачали себе в проєктному менеджменті, розробці макетів афіш, погодженні анонсів заходів, закупівлі товарів для проведення заходів проєкту та здачі звітності. На етапі реалізації команду підсилила Марічка Коваленко.

В межах проєкту були придбані настільні ігри, меблі, пледи, проектор, полотна, фарби, пензлі та багато іншого для того, щоб проводити заходи, які розробила команда для покращення умов проведення часу і ментального здоров'я молоді, яка живе в гуртожитку.

Партнерами проєкту «Відпочивай там, де живеш» стали адміністрація Житомирського державного університету імені Івана Франка та деканат природничого факультету, які, дізнавшись про ідею студентів, підтримали їх і допомогли відремонтувати стіни, стелю, двері в кімнаті.

Учасники про проєкт:

«Спробувати щось нове завжди страшно, але це не означає, що потрібно піддаватися страху, – переконана Марія Панфелюк. – Коли я дізналась про старт програми UPSHIFT у Житомирі, про умови участі та можливість, які пропонує програма, мені це сподобалось і з цього розпочалась історія нашого проєкту. Я знайшла однодумців, ми об'єдналися і разом із командою отримали такий гігантський досвід, що здивувати нас чимось у майбутньому буде досить складно».

«Під час 4-денного тренінгу ми склали в єдине ціле наш проєкт, переписували, доповнювали,

тестували, презентували його іншим командам, отримували відгуки про те, як його можна посилити та покращити, – розповідає Анастасія Павлюк. – Під час проєкту не все йшло за планом, але це нас робило сильнішими. Для мене наш проєкт і UPSHIFT – це знання, приємні спогади і досвід, які, я впевнена, допоможуть мені в майбутньому».

Для Вероніки Богінської проєкт «Відпочивай там, де живеш» став місцем можливостей та відкриттів про себе і людей навколо. «Завдяки UPSHIFT я познайомилась з неймовірними людьми. Кожен з нас є унікальним та сильним, але коли ми збираємося разом, то ми стаємо ще більшою силою і можемо разом досягти спільної мети. Поодиночки ми не досягли б цього результату, – вважає Вероніка Богінська. – Далі на нас чекає підтримка та розвиток того, що вже є, що ми створили і розуміння того, а що ще ми хочемо».

Дарині Яцковець завжди хотілось стати частиною чогось, що допоможе молоді розкритись та розвиватись. «Завдяки UPSHIFT я отримала цю можливість, – каже Дарина Яцковець. – Для мене проєкт – це можливість говорити та чути, знайомитись з дивовижними людьми, які здатні на зміни і не бояться йти наперекір суспільству. Я вважаю, що за такими людьми майбутнє. Усі люди дуже різні. Наша команда не є виключенням. Усі сильні особистості. Кожен по-своєму вчився говорити та чути один одного,

взаємодіяти, домовлятися. Це незабутній досвід, який надихає на нові вершини і доводить, що усе можливо, якщо докласти зусиль і зібрати людей, котрі також прагнуть більшого. А далі, на мою думку, буде ще більше».

«Я дізналась про проєкт і його сенси від своєї сусідки по кімнаті. Зацікавилась та долучилась до команди «Action». Хотілось більше спілкуватись із людьми, бути в якомусь русі, а не сидіти просто в кімнаті і думати, куди б це сходити. А насправді не завжди і хочеться кудись йти. І чи треба далеко ходити? Я просто хотіла знайти однодумців, з якими я могла б просто поговорити і трохи перепочити від навчання. На мою думку, мені і нам усім це вдалося зробити, – розповідає Марічка Коваленко.

Найближчі плани:

Після завершення проєкту в межах програми UPSHIFT за підтримки ЮНІСЕФ було

отримано додаткове фінансування на нові вікна в кімнаті. Нині ж команда шукає ще більше однодумців та підтримки і хоче зробити свою кімнату для відпочинку, дозвілля, спілкування й перезавантаження цілісною. А тому оголосила збір коштів на лінолеум, карнизи та нові настільні ігри. Донат можна зробити на Монобанку: <https://send.monobank.ua/jar/jnmgvUL5n> контактної особи від команди Марії Панфелюк або ж № картки Моно 5375 4112 0513 4633. Будь-яка допомога має значення.

Більше про результати проєкту та його майбутні заходи можна дізнатись на сторінці в Інстаграм [@rest_where_you_live](https://www.instagram.com/rest_where_you_live)

Ця публікація створена в межах програми UPSHIFT за підтримки ЮНІСЕФ. Зміст публікації є відповідальністю учасників програми UPSHIFT та не обов'язково відображає позицію ЮНІСЕФ.

Марія Панфелюк

Випускники у військовому шпиталі

Випускники Наукового ліцею до свого свята Останнього дзвоника ініціювали акцію «Сотня на ЗСУ. Хай розквітне Україна!».

Школярі, батьки, вчителі та усі бажуючі у ліцеї та університеті збирали кошти. На зібрані донати були придбані ліки для військового шпиталю.

По закінченню урочистого свята Останнього дзвоника випускники відвідали поранених, передали їм ліки, пригостили захисників домашніми смаколиками та передали листи вдячності. Тих, хто не на процедурах та може ходити, запросили у двір шпиталю. Там для них дівчата та хлопці станцювали випускний вальс, а Михайло Абрамович читав авторську поезію для поранених захисників.

Свою ініціативу випускники пояснюють тим, що військові є щитом, який захищає Україну, що завдяки Збройним Силам свято у ліцеї стало можливим. Випускники кажуть, що головними та бажаними гостями на їхньому святі є військові, тому й прийшли до них із серцями, сповненими вдячністю та щастям!

Друга частина благодійної ініціативи «Хай розквітне Україна» буде реалізована на під час випускного. А це означає – далі буде ...

Фоторепортаж з події – за посиланнями:

Вальс - <https://fb.watch/lkcojILAZ/>
Авторська поезія - <https://fb.watch/lkciB1FYvc/>

Переможці конкурсу «Стопшахрайство»

Здобувачі вищої освіти спеціальність «Право» Лілія Сейко, Діана Луценко, Інна Мартинюк, Олена Дзюман стали переможцями конкурсу серед студентів із протидії шахрайству #Стопшахрайство!

Захід організований Житомирською військовою адміністрацією та Головним управлінням національної поліції в Житомирській області.

Грамотами, подяками та цінними подарунками були нагороджені Олександра Новіцька, Катя Писаренко, Таня Богачик, Дар'я Євтушок, Вероніка Залогіна.

Керівником проєктів виступила кандидат юридичних наук, завідувач кафедри права та публічного управління Ольга Рудницька

Олена Степанів – перша жінка-офіцер

Олена Степанів подвигом усього свого життя виокремилась з-поміж мільйонів жінок України. Вона назавжди увійшла до історії визвольних змагань української нації. Жага знань цієї молодій дівчині була безмежна, її цікавило все. Вона стала членом таємної організації середньошкільників, що займалась самоосвітою, знайомила учасників з українською історією, літературою, соціологією та ін. Згодом Олена стала членом пластової організації, де набула військової підготовки, а пізніше стала членом Повітової Сечі. Енергійна, комунікабельна, весела, дружелюбна вона була учасницею багатьох студентських гуртків, секцій, організації.

У 1914 році Олена Степанів стала однією з перших жінок, що зі зброєю в руках стали в ряди воїнів Українських Січових Стрільців поряд з чоловіками. Вона була

дисциплінованим воїном, з високим почуттям обов'язку, з гарячим бажанням досконало нести службу. Молоді стрільці, які бачили Олену в бою, розповідали, що стріляла вона як чоловік, а потім вела попід руки поранених і плакала. В одному з боїв хорунжий Олена Степанів потрапила в полон до росіян. Це був 1915 рік.

Табір для полонених у Ташкенті був не дуже суворого режиму, та лише Олену водили під конвоем. Там вона вчила англійську, французьку, математику, німецьку, етнографію.

Після лютневої революції 1917 року Олена Степанів включилася в роботу ташкентської української громади. Через деякий час через Швецію Олена повернулася до лав УСС і продовжувала боротьбу.

Доля не раз готувала нові випробування цій жінці, та вона не втрачала сили духу. Вчилася за кордоном,

до Львова повернулася зі ступенем доктора філософії. Була головою Товариства жінок з вищою освітою у Львові. Товариство ставила собі за мету організувати жінок із закінченими вищими студіями, охороняло їх наукову працю, надавало їм матеріальну допомогу.

Доктор філософії Олена Степанів-Дашкевич написала 75 наукових праць. Теми, які розробляли науковиця – загальна економічна географія України, географія населення і трудових ресурсів, географія природних ресурсів, географія транспорту, політична географія, краєзнавство, картографія. Вона була звичайним членом математично-природописно-лікарської секції Наукового товариства імені Тараса Шевченка у Львові, була секретарем фізіографічної комісії, референтом організаційного відділу Ревізійного Союзу

Українських Кооперативів, керувала Статистичним бюро міста Львова, викладала у Львівському університеті та Інституті радянської торгівлі. Була «депортована» з 1946 по 1949 роки до Києва.

Мирну її працю жорстоко перервало ув'язнення... без суду. У 1949 році була засуджена до 10 років позбавлення волі. Десятирічний вирок Особливої наради при Міністерстві державної безпеки СРСР з 1949 року по 1956 рік. У 1956 році вона повернулася до Львова та не мала вже можливості займатися науковою роботою. У 1963 році у Львові вона померла. Похована пані Олена на Личаківському цвинтарі у Львові.

Відважна, мудра, знаюча, шановна доктор філософії Олена Степанів-Дашкевич заслужила на вдячну пам'ять українського народу.

Марія Масловська

Місця, які приваблюють

Людина це така істота, якій цікаве та магнітне те, що є легендою або нерозкритою історією. А деякі люблять відвідувати містичні місця або хоча б знати про їх історію. Тому для кожного приваблює – це щось індивідуальне, проте всіх людей об'єднує одне – всі люблять відпочивати та насолоджуватись природою.

Бувають дні, коли хочеться просто відпочити та відкласти всі думки та проблеми на потім. Але виникає питання: «Куди піти прогулятися та відпочити?». Для такої ситуації – хорошого та цікавого відпочинку із цікавими історіями – пропоную у Житомирі три місця.

Перше з них, яке знайоме майже всім житомирянам та гостям міста – **Шодуарівський парк**. Про нього існує безліч різноманітних цікавих історій. Одна з них про те, що парк кохання, бо був посаджений для коханої дружини

барона де Шодуара, яку він до безтятими кохав. Інша історія – про скарби барона. Буцімто десь у парку закопані всі скарби відомого барона, які до сьогоднішнього часу не вдалось нікому знайти.

Друге місце – це **міст закоханих**. На ньому висять різноманітні замки як символи кохання, ключі від яких викидають у воду в знак безкінечного кохання. Але є і інша сторона цього прекрасного місця. Це міст трагічних самогубств.

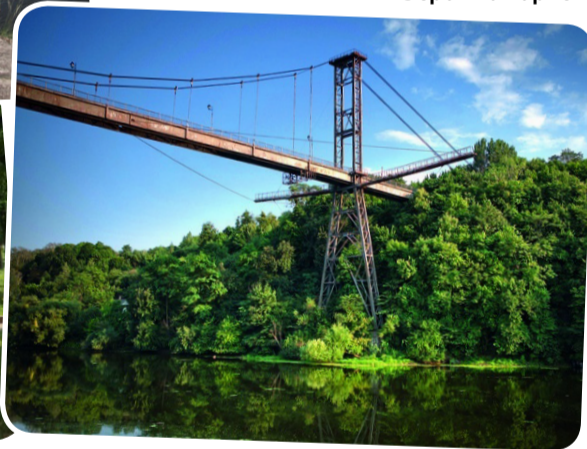
Більшість з тих, хто стрибає з нього, були розчаровані у кохані, зражені та покинуті коханою

людиною. Вони бачили лише один вихід. Тому цей міст і притягає до себе такі різні долі.

Третє найбільш відвідуване місце – **голова Чацького**. Це утворення на скелі неподалік від греблі, що стоїть на річці Тетерів. За легендою троє братів тікали від розбійників. Їм потрібно було перестрибнути річку. Двом старшим братам вдалось, а от з меншим біда сталась. Він не зміг дострибнути. Каміння обвалилося, утворивши на скелі профіль людини. Старші брати, побачивши, що сталося з меншим братом, так і оціпеніли на іншому боці річки, перетворившись на кам'яні стовпи.

Ці місця нині є надзвичайно красивими та популярними серед житомирян та гостей міста. Тому, якщо ви хочете помилуватись красою цих місць, відпочити, подихати свіжим річковим повітрям, то ви знаєте куди йти!

Вероніка Карпенко

Українська локалізація на ринку відеоігор

Загальновідомо, що підвищення інтересу в світі до конкретної національної мови мотивує розробників різноманітних ігор додавати цю мову в свої проекти. Відтак українська мова не є виключенням. Окрім того, популярність мови серед користувачів дає змогу таким великим компаніям, як Sony чи Microsoft додавати українську локалізацію у свої відеоігри, а іноді навіть і український регіон з гривневою валютою у свої цифрові магазини. Звісно, за умови, що частка споживачів із певної країни є вагомою і становить потенційний клієнтський інтерес.

Прикладом того, що закордонні компанії починають з інтересом ставитися до української ігрової спільноти є те, що Microsoft 11 квітня цього року запустила PC Games Pass в Україні (місячна підписка якого складає 190 гривень і надає доступ до великої кількості відеоігор).

Також підвищення відсотка користувачів платних цифрових магазинів типу Steam і Microsoft свідчить про те, що рівень інтересу до піратських цифрових товарів поступово знижується. Українці починають розуміти, що чужа інтелектуальна праця має свою ціну та й в цілому фінансова підтримка розробників допомагає їм випускати більше якісних цифрових товарів. Лише за інформацією онлайн-джерела «Logrus IT» протягом березня 2023 року статистика користувачів українського інтерфейсу Steam зростає до 0,50%, що підняло її місце у рейтингу мов ігрового онлайн-магазину. Нагадаємо, що у 2017 та 2022 роках їхня статистика була лише 0,06% та 0,17%.

До повномасштабного вторгнення РФ, велика частка української спільноти геймерів користувалися російською мовою в відеоіграх та цифрових магазинах. Станом на 2022 рік відсоток українців, що купують відеоігри складав 1,5% користувачів з усього світу, але і досі не всі вони користуються українським інтерфейсом. Зауважимо, що питання мови є важливим, адже це не тільки наша національна спадщина і спосіб спілкуватися одне з одним, але й культура, яку бачать іноземні країни та їх компанії. Це все створює імідж країни на цифровому ринку, що, у свою чергу, збільшує кількість українського контенту.

Юрій Котенко

«Поліські вовки» близькі до омріяного чемпіонства

Житомирський футбольний клуб «Полісся», що має амбітні плани на кожен сезон, досвідчених та якісних футболістів у своєму складі, головного тренера, що раніше тренував збірну України, постійно зазнає невдач та не може піднятися у класі.

Історія відродження цієї команди розпочинається у 2016 року, коли Житомирська міська рада вирішила створити футбольний клуб. Погравши в аматорському чемпіонаті та посівши лише 7 місце, керівництво клубу вирішило атестуватись в 2 лігу України з футболу, що потребувало збільшення видатків. На той час команда фінансувалась з обласного та міського бюджетів за підтримки спонсорів. Проте, коли команда за підсумками сезону 2019-2020 підвищилася в класі, їй потрібне було додаткове фінансування. Ходили чутки про припинення функціонування команди. Це продовжувалось рівно до тих пір, поки Геннадій Буткевич, засновник «BGV Group», не став повноправним власником команди. Відтак, у

2020 році «Полісся» стало одним із найбагатших клубів 1 ліги України з футболу та отримало задачу на сезон підвищитись у класі. З того часу в команді змінилась чимала кількість тренерів та гравців.

Минулого року чемпіонат не було дограно й команда фінішувала на 9 місці, хоча мала гравців, які раніше виступали в елітному дивізіоні.

Зараз у команди стоїть задача на вихід в УПЛ. В клубі все для цього є. І, головне, поліська команда йде на 1 місці в чемпіонаті. Якщо подивитись на склад вовків, то можна сказати, що це збірна колишніх гравців української Прем'єр-ліги: Олег Кудрик, Владислав Огіря, Василь Грицук, Артем Козак, Денис Янаков, Дмитро Шастал, Євген Морозко, Пилип Будківський та ін. Це говорить про хорошу трансферну політику та чудову фінансову складову. Вже зараз їх називають «шейхами з першої ліги», адже вони є найбагатшим клубом серед команд своєї ліги.

З таким підбором виконавців можна не просто виходити в елітний дивізіон, а й боротись за місце в Єврокубках. Тоді команда з Житомирщини буде не просто популяризувати футбол в своєму регіоні, а й прославляти Україну на міжнародній арені.

Дмитро Ігнатченко

Команда	І	В	Н	П	М	О
1 Полісся	10	7	1	2	16-7	22
2 Оболонь	10	6	3	1	13-4	21
3 Карпати	10	5	1	4	9-9	16
4 ЛНЗ	10	4	3	3	11-8	15
5 Металург	10	4	2	4	15-14	14
6 Епіцентр	10	3	3	4	6-11	12
7 Кремень	10	1	2	7	7-20	5
8 Нива (Т)	10	0	5	5	5-11	5

Повернувся на війну з протезом замість руки

Раніше невідомий широкій публіці Віталій Івашук був звичайним хлопцем, що грав на чемпіонаті району з футболу, а зараз про нього знімають сюжети телеканали «1+1», «ВВС», пишуть матеріали різні медіа, беруть інтерв'ю та фотографують для показу одягу. І це не чергова успішна історія людини з села. Ще з 16 років він намагався пробитись до футбольної команди свого селища та хотів представляти його на чемпіонаті району, а в майбутньому й області. Проте цього зробити не вдалося й довелося йому піти в команду, яка значно слабша, але там була можливість грати. Футбольна майстерність Віталія з часом ставала все кращою і його почали запрошувати в більш сильні команди. Як тільки йому виповнилось 18 років, він підписав контракт зі Збройними силами України.

Відтак молодий хлопець потрапив до 108 окремого гірсько-штурмового батальйону на термін 3 роки. За цей час кілька разів був у зоні АТО на сході країни, доки не отримав поранення. За словами Віталія, саме поранення та зникнення мотивації стало причиною, чому він вирішив не продовжувати контракт зі ЗСУ.

Повернувшись з армії, хлопець відновлювався від поранення та приводив себе до форми, аби знову грати в футбол. Тоді він іздив на чемпіонати різного рівня та грав за команду з футзалу, що виступала на обласному чемпіонаті. Звітка про наступ Росії зустріла його за кордоном: «Я був у Польщі, на зиму поїхав за кордон на роботу. 24 числа йшов із нічної зміни, яка мала бути до восьмої ранку, але її зробили коротшою, бо було мало роботи. І десь о 4 ранку якраз дістав телефон, зайшов у телеграм, і там купа новин про початок повномасштабного вторгнення, звернення Путіна та все інше. Думаю собі, що робити. Набрал знайомого, кажу: «Війна у вас», а він спав, відповідає: «Ні, яка війна, що ти розказуєш?» Та я для себе вже розумів, що треба ухвалити рішення, і я його зробив — поїхав додому. Коли я звільнявся в 2019-му, то говорив хлопцям, що повернувся тільки, якщо буде конкретний шухер. Та я пам'ятаю емоції, які мене переповнювали, тому рішення повернутися було єдиним правильним», - згадує він у інтерв'ю ІА «Вчасно».

Коли Віталій повернувся до України 26 лютого, то з'ясував, що місць в 30-й та 95-й бригадах, що дислокуються на Житомирщині, вже немає. Тоді Віталій повернувся до рідного 108-го окремого гірсько-штурмового батальйону. Спочатку ніс службу на Житомирщині на кордоні з Білоруссю, згодом захищав Київщину до повної деокупації області, після чого був направлений на Луганщину, де й отримав чергове поранення. Цього разу Віталій Івашук втратив кисть лівої руки.

«Ми стояли на позиціях у населеному пункті Врубівка на Луганщині, конкретні обов'язки полягали в тому, щоб тримати дорогу з Великої Комишувихи. Справа, зліва були позиції, але цю дорогу контролювали лише ми. Того дня о

20:30 вечора на нас їхали сім танків на штурм. У мене були два NLAW, РПГ різних видів, і я хотів підстрелити танк, але точку, в якій сидів, закривали куці, тому треба було чекати, поки танк виїде на перехрестя. З одного боку хлопець, який так само був із РПГ, підпалив один танчик, до речі.

А я сидів, чекав-чекав, а потім лише чорну пляму у свій бік побачив — ну і в мене уже рука теліпається. Підбіг до товариша, він допоміг мені накласти турнікет. Після чого я відійшов на сусідню позицію, де медик вколов мені знеболювальне, і ми з ним пішли на евакуацію, чекати на приїзд БМП. Як вийшли з підвалу на вулицю, впали «касети» — медику посікло обидві ноги, а мені прилетіло в ліву гомілку. Через деякий час знову мали все ж таки виходити, аби мене евакуювали — бачимо, що евакуаційна БМП стоїть на перехресті, і до нього метрів 50, але був сильний бій, машина не дуже тиха сама по собі, просто забрала когось та поїхала геть.

Я прийняв рішення йти самостійно, бо рука з накладним турнікетом і невідомо, скільки часу я там би просидів. І ми вже потроху з позицій відтягувалися. Було таке, що по дорозі їхали машини, забиті людьми, і я рукою, що висить, махав, але вони не зупинилися, чесно, не знаю, чому. Тоді я хлопцю, який йшов зі мною, сказав повертатися, бо на той час наші вже відступали, і він міг би знайти якийсь транспорт. Сам я йшов ще хвилин п'ять, відчув слабкість страшну, скинув броню, каску та автомат; зустрів побратимів зі свого підрозділу, вони мене підтримували під час ходьби, бо я вже трошки такий сонний був. І далі вже нас підхопили, довели до сусіднього села, де стояв інший підрозділ, надали транспорт для евакуації. Дівчина-медик мені бондаж наклала.

Звідти мене транспортували до Бахмуту. Пам'ятаю, лягаю на вану, мені розмотують цей бондаж, рука висить, і мені кажуть: «Ого, яка вона синя». А турнікет на той час уже три години стояв. Питаю: «Будете щось робити, бо мені болить?» Знеболювальне як-не-як діяло, бо й в «транспортерці» мені його кололи, але

турнікет дуже перетискав, аби кров не йшла. «Зараз тобі пришиємо» кажуть, але ж я бачив, що там холодець. І все.

Потім прокинувся о 3 ночі в Бахмуті, не дійшовши від наркозу, почав усім писати та дзвонити. Коли до пам'яті прийшов, дивлюся, думаю: «Та що ж я роблю, так не піде». Взняв усі СМСки, які писав, повидаляв (сміється). У мене був хороший настрій. Я нормально поставився до того, що руки немає», - згадує Віталій в інтерв'ю ІА «Вчасно».

До квітня 2023 року солдат проходив реабілітацію в центрі «Галичина», що знаходиться

у Великому Любні. На реабілітації потрапив до проекту Superhumans, де йому зробили сучасний електричний протез, який йому потрібен був лише для однієї мети – повернутися на фронт. За довгих 10 місяців реабілітації Віталій Івашук вкладався в розвиток себе як особистості, читав багато книг, входив до команди, яка займалась страхуванням життя, та просто насолоджувався життям, знаючи, що потім піде знову служити. Після потрапляння до проекту Superhumans, про нього почали писати українські та закордонні медіа, зробила сюжет «ВВС», брали інтерв'ю ІА «Вчасно», «1+1», «Сніданок» з Єгором Гордєєвим та багато інших медіа. Це

давало змогу привернути увагу до війни та відстояти власну думку.

«І хто б мені що не казав. Мої рідні просто в шоці від того, що я збираю амуніцію. Вони не вірили до кінця, а я собі написав список того, що треба купити, розуміючи, що мене скоро вишлють. І потроху все збираю. Мені кажуть: «Та ти ж там уже був». Так, був. Але це моє обдумане рішення, і я не кидаюся словами на вітер. Розумію, що там можу принести користь та не бути тягарем. У мене є навички та досвід — дуже багато нових приходять людей, які ненавчені, і з ними треба працювати. Мені подобається вчити людей та передавати своє розуміння справи.

Я питав у командира, чим можу допомогти, і відповідь була така — повернутися та вчити людей. Зараз я чекаю на інший механічний протез, з яким піду на війну. Бо є така проблема, коли одягаєш протез, рука дуже швидко худне, і гільзоприймач робиться великим. То чекаю, поки його перероблять. Тоді буду виписуватися й повертатися у свій підрозділ», - сказав Віталій в інтерв'ю ІА «Вчасно».

Дмитро Ігнатченко

SMM-менеджменту та інфлюенс-маркетинг у Житомирі

Інфлюенс-маркетинг - це досить новий напрямок рекламування, головною метою якого є зацікавлення якнайбільше нових клієнтів для свого роботодавця. І все це завдяки правильному веденню соціальних мереж smm-спеціалістом. SMM в Україні як окрема галузь з'явився у 2009 році. Сьогодні маркетинг соціальних мереж стає все більш популярним та затребуваним. Швидкий розвиток smm-менеджменту відбувся у 2018 році завдяки активному використанню реципієнтами таких соціальних мереж як Instagram, Facebook, YouTube та TikTok.

У місті Житомирі розвиток інфлюенс-маркетингу відбувся приблизно у 2020-2021 році, в період пандемії, коли багато хто вчився працювати й навчатися онлайн, тим самим розширюючи можливості роботи для smm-менеджерів та інфлюенсерів у мережі. Зараз майже кожен заклад чи бізнес має свого контент-мейкера, який цілеспрямовано займається популяризацією та впізнаваністю бренду роботодавця завдяки правильному веденню соціальних мереж.

На початку реалізації даної професії важко було знайти вакансію «smm-менеджера» на ринку праці міста Житомира. Вже зараз можна все частіше знайти серед вакансій «шукаємо smm-менеджера». Але проблема полягає в іншому. Роботодавці самі не до кінця розуміють задачі smm-спеціаліста і починають «вішати» обов'язки, які взагалі не властиві цій професії. Зазвичай, подібна

поведінка аргументується тим, що роботодавці вважали за надто дорогими smm-послуги, як для «простого» ведення сторінки у соціальних мережах.

Ось такий дисонанс, бо в епоху соціальних мереж неприпустимо не використовувати соціальні мережі як метод швидкого та ефективного розповсюдження інформації про свій бренд чи компанію. Як і водночас багато роботодавців досі не готові платити за роботу спеціаліста згідно з умовами. Це все через те, що багато хто не сприймає серйозно роботу smm-спеціаліста та сприймає її лише як гарне та естетичне оформлення та ведення їх сторінки у соціальних мережах, але ж то далеко не так.

Завдяки веденню соціальних мереж, розміщеному у них якісного а, головне, клієнтоорієнтованого контенту, можна зацікавити значно швидше і більше нових клієнтів. А вже завдяки контенту можна відповісти на багато питань, які можуть цікавити клієнта, розказати, переконати та навіть вплинути на клієнта. Завдяки соціальним мережам через призму присутності візуально скорочується психологічна відстань між брендом та клієнтом. І, як наслідок, роботодавець отримує довіру свого клієнта.

Про свій шлях від smm-менеджера до популярного інфлюенсера розповідає засновниця першої у місті Житомирі smm-агенції «Vista Smm» та тіктокерка з мільйонною аудиторією – Кристина Грач. «Мій шлях smm-менеджера розпочався дуже просто. Я гарно вела свій Instagram і через нього мене помітила дівчина, яка захотіла, щоб я зробила фото для її сувенірної магазину. Так, завдяки блогерству в Instagram і гарним фото я знайомила з smm-менеджерами

та блогерами з різних міст України. Потім я почала співпрацювати зі столичними агентствами, і саме вони стали для мене чудовою можливістю для відпрацювання своїх навичок smm-менеджера. Цей напрям тоді був чимось новим, і я почала розбиратися що це та з чим його їдять.

Я почала активно працювати та брати замовлення. Потім мене запросили до співпраці компанія «Raffaello». Мені доручили проводити майстер-класи з мобільної фотографії. Такий захід проводився вперше у місті Житомирі. Це була серія майстер-класів, яка називалася «Raffaello Insta Meet» і проводилася відомими блогерами у багатьох містах України.

Коли почалася пандемія коронавірусу, в часи першого карантину я отримала пропозицію від своєї доброї знайомої Лесі об'єднати свої сили – і ми створили нашу «Vista Smm». На початках у нас було небагато роботи й ми продовжували працювати зі старими проектами, але з часом до нас приходило все більше і більше клієнтів. А Житомир, як ми знаємо, місто маленьке, про нас всі почали говорити. Тепер наші постійні клієнти – це різні магазини, заклади, сфери послуг, починаючи з ремонту машин до служб доставки. Всі сфери різні й цікаві, адже потребують різних підходів у рекламуванні».

Який висновок можна зробити з усього сказаного вище? У сфері smm-менеджменту потрібно не боятися проявляти та заявляти про себе, бути яскравим та западати у пам'ять клієнту, щоб з вами хотіли співпрацювати, дивлячись на ваші роботи. Все у ваших руках. Бажаю успіхів!!!

Єлизавета Павлушина

Відеоігри як спосіб донесення смислів

У частини суспільства у будь-якій країні існує стереотип, що відеоігри – це «дитяча забавка». На наше переконання, така думка спричинена відмінністю між способом мислення старшого та молодшого поколінь та відсутністю у старших інтересу до відеоігор в цілому, адже вони практично не грають в них. Проте, відеоігри досить часто намагаються донести до людей важливі ідеї, філософію та застереження.

Так, гра This War of Mine розповідає про людей, які змушені виживати під час війни. І тут настає цікавий момент, адже зазвичай в відеоіграх зображають сильних і відважних солдат, які є безпосередніми учасниками військових конфліктів. Проте у цій грі автори відмовляються від цього концепту, даючи у якості героїв звичайних людей. Як правило, це особи, що не мають військової підготовки, не мають суперсил, що змушені боротися за життя у незвичних для них умовах. Окрім того, гра передає весь жах, що несе війна для звичайних людей – страждання, боротьбу за життя, знищені міста, нестачу їжі та ліків, розстріли людей, мародерство. Тобто, гра показує весь спектр того, що несе будь-яка війна та наочно перекоує, що подібні конфлікти – це завжди мільйони трагічних історій людей, які є їх вимушеними учасниками. Ситуацію у грі можна порівняти з російсько-українською війною і тим, що вона принесла.

Іншим прикладом є гра Endling Extinction is Forever. Історія розповідає про останню лисицю на землі та її потомство – чотирьох лисенят, які намагаються уникнути повного винищення свого виду. Гра акцентує увагу на трьох аспектах. По-перше, показує темну сторону людської індустріалізації та знищення природи. По-друге, презентує корпорацію, які заради ресурсів повністю знищують ліси, засмічують озера, залишаючи тварин без їжі і домівок, що призводить до їх вимирання. По-третьє, описує хвороби, що виникають через значну кількість шкідливих викидів у повітря та призводять до смерті людей, які вимушені носити щодня протигази задля своєї безпеки. В цілому, Endling Extinction is Forever показує темний варіант майбутнього, який очікує на людство у разі недбайливого ставлення до природи.

Як бачимо, відеоігри давно перестали бути суто «дитячою розвагою». Крім того, вони спроможні доносити до людей важливі меседжі не гірше, ніж фільми чи книги.

Юрій Котенко

Гендерний баланс у журналістиці

Створення цінного контенту – необхідна вимога розвитку будь-якого видання. Одним з аспектів підвищення якості медіапродукту є дотримання гендерного балансу у публікаціях. Гендерні стереотипи у нашому суспільстві доволі розповсюджені й деякі журналісти не звертають на це уваги. Тому варто розглянути рекомендації для дотримання гендерного балансу у матеріалах журналістів.

Уникайте стереотипів. Стереотипи, навіть якщо вони позитивні для певних груп, завжди є дискримінацією. А медіа сьогодні відіграє важливу роль у трансформації суспільства, кидаючи виклик застарілим нормам і гендерним установкам.

Дотримуйтеся балансу думок. Варто забезпечити однакову присутність чоловіків і жінок як джерел інформації, а також однакову кількість їх цитат чи коментарів. Готуючи матеріали, важливо заздалегідь планувати та уточнювати, як охопити погляди представників обох статей. Жінки в ролі експертів для матеріалів мають бути представлені завжди, бо слід запам'ятати, що не існує виключно чоловічих справ і навпаки.

Не давайте оцінку зовнішності. В умовах відсутності уявлень про повагу до особистих кордонів, дискримінація за ознакою зовнішності продовжує процвітати. Не потрібно забувати, що краса суб'єктивна й не має нічого спільного з особистими рисами людини, а оцінюючи чийсь зовнішній вигляд, ви підтримуєте нерівність.

Будьте сучасними. Жінки цілком можуть професійно говорити не лише про особисте життя, кулінарію, дім, сім'ю, але й про економіку, політику, право, космос, технології, війну, міжнародні відносини та все на світі. Так само, як і чоловіки абсолютно

здатні професійно говорити про кулінарію, родину, дітей, зовнішність, особисті стосунки тощо.

Не використовуйте сексизм. Деякі медіа продовжують активно тиражувати найгірші із застарілих кліше. Найбільш поширені — тенденції сексуальної об'єктивності та міф про «призначення» людей. Наприклад, звичні фрази – «представниця прекрасної статі», «справжній чоловік», «справжня жінка». Таких висловів варто уникати у своїх публікаціях.

Використовуйте фемінітиви. Робіть жінок видимими в соціальному житті. Використовуючи фемінітиви, ви показуєте, що жінки мають рівні права з чоловіками й можуть обіймати посади, які раніше стереотипно вважалися «нежіночими». Зараз фемінітиви можна назвати лінгвістичним засобом боротьби за гендерну рівність. А їхній активний ужиток у ЗМІ — важлива частина реальних змін, які допоможуть збудувати толерантне суспільство.

Отже, медіа є одним з інструментів формування нової реальності. І саме завдяки якісним матеріалам, сюжетам та публікаціям ми зможемо побудувати реальність без дискримінації, утисків та упередженого ставлення.

Софія Микитюк

Журналістика і війна

З початком повномасштабного російського вторгнення в Україну журналісти зіштовхнулися з багатьма проблемами. Головними серед них є відсутність фінансування, вимкнення світла та обмежений доступ до інформації. В перші місяці війни досить вагомими проблемами були здійснення хакерських атак на Інтернет-ЗМІ та поширення фейків.

На початку березня 2022 року фейки та маніпуляції поширювалися через здійснення хакерських атак на сайти Житомирської обласної ради та районної військової адміністрації. 13 березня на сайті облради можна було побачити повідомлення про екстрену евакуацію громадян. А 19 березня на сайті військової адміністрації з'явилось звернення російських військових. У ньому вони розповідали про так звану «спецоперацію».

Звичайно, війна внесла значні корективи і багато медіа залишилися без належного фінансування. Через це виданням довелося скорочувати кількість працівників або ж зменшувати їм заробітну плату. Також багато ЗМІ шукають спонсорів або заводять акаунти на платформі «Patreon», де кожен читач може добровільно внести певну суму для подальшого поширення контенту.

Масовані дроніві та ракетні атаки росіян по енергетичній інфраструктурі України призвели до частих вимкнень світла. Це стало найбільшою проблемою для журналістської роботи. Але і тут медійники знайшли вихід із ситуації. Деякі видання підлаштували графік вимкнення електроенергії і дозволяли журналістам працювати віддалено. А на випадок повного блекауту редакції змушені були купити генератори або ж зарядні станції.

Ще однією проблемою стало обмеження доступу до інформації.

Керівні державні органи зробили це, аби інформація фільтрувалась та не потрапляла у ворожі ресурси. Адже всі новини, що висвітлюються в українських ЗМІ, досить часто відстежуються російськими пропагандистами.

В березні 2022 року Головнокомандувач Збройних Сил України генерал Валерій Залужний підписав наказ «Про організацію взаємодії між Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони та представниками засобів масової інформації під час дії правового режиму воєнного стану». В ньому він зазначив, які права та обов'язки є у журналістів під час повномасштабного вторгнення. Не можна розповсюджувати місцезнаходження військових, адже ворог в режимі реального часу може відстежувати ситуацію. Не треба знімати блокпости, а також не варто знімати військову техніку та повідомляти дані бригади, в якій ця техніка стоїть на озброєнні. Не можна називати точну адресу, куди під час обстрілу поцілили ворожі військові. І якщо вже показувати наслідки обстрілів, то треба знімати крупним планом, аби випадково не стати корегувальником ворожого вогню.

У своїй роботі українські журналісти майже завжди дотримуються вказаних правил та заборон, а проблеми вирішують.

Крістіна Слончак

Фотографія – це поклик душі

Богдан Наумчук – 26-річний військовослужбовець з Житомира, який з 13 березня 2022 року служить в Державній прикордонній службі України. Окрім того, що Богдан повністю відданий військовій справі, його головне захоплення – фотографувати. Він вкладає свою душу у фотознімки, на яких зображені звичайні люди та краса української землі.

— Як змінилося Ваше життя з моменту, коли Ви стали військовослужбовцем?

— Мені припало до душі слова Михайла Подольяка: «У кожного українця життя змінилося на до та після». Стати військовим свідомо – це нелегкий вибір, оскільки ти усвідомлюєш, що завжди є ризик твоєму життю, але залишатися осторонь я не хотів. Тому вирішив піти шляхом батька, який також служить прикордонником. Наразі він зі мною пліч-о-пліч виконує військові розпорядження. Завдяки військовій службі, я здобув багато досвіду та зустрів хороших колег.

— Яка зараз Ваша посада?

— Інспектор прикордонної служби III категорії.

— Військова служба – це великий обов'язок. Як проходить Ваша служба?

— За рік я здобув багато умінь із різних галузей. Перш за все, я навчився надавати медичну допомогу до прибуття спеціалістів. Вивчив військові тактики, пересування та жести. Наразі я вивчаю принцип роботи БПЛА. Цей літальний апарат дозволяє швидко надавати інформацію іншим військовим та змінювати хід бою. Також я здобув знання щодо того, як правильно копати укриття та займати бойові позиції.

— Які бойові розпорядження запам'яталися Вам найбільше та вплинули на формування Вашого військового досвіду?

— Найбільше мені запам'ятався досвід, який я отримав на Ізюмському напрямку, коли Харківщина була окупована. Наш підрозділ відчув на собі, що таке артилерія, яка стріляє поруч та швидко змінює дислокацію. Було багато речей, які я згадую досі. Найбільше запам'яталися нічні вогні заборонених фосфорних бомб. Також часто біля позицій прилітали снаряди. Було страшно, але я звик до звуків вибухів, які вибухив за декілька метрів від нас. Головним завданням було прикривати артилерію та не пропустити ДРГ у спину наших військ.

— Що найбільше мотивує Вас, коли Ви перебуваєте на службі?

— Я завжди згадую з теплою

— Найбільше мотивує віра у власні сили, підтримка рідних та коханої дівчини. Попри відстань, я відчуваю турботу найрідніших для мене людей.

— Коли у Вашому житті виникло захоплення фотографією?

— Захоплення з'явилося ще у дитинстві, коли тато привіз із Чехії відеокамеру на касетах та почав займатися зйомками урочистих подій. Це зацікавило мене і я почав фотографувати. Мені сподобалося ловити емоції людей в кадрі та викликати на їх обличчях посмішку. Надалі я почав втілювати свої ідеї в житті та отримувати від цього задоволення. Фотографія для мене – це як мольберт у художника.

— Які кадри надихають Вас фотографувати у воєнний час?

— Кадри мирного життя, на яких люди щасливі. Найкраще для військового – бачити, за що ти борешся. Також надихають кадри з індивідуальних зйомок, на яких я розкриваю та передаю красу кожної людини, яку фотографую.

— Чи є у Вас улюблена фотосесія?

— Я завжди згадую з теплою

зйомку о 5 ранку в серпні, коли я знімав рудих сестру та брата. Ця фотосесія відбувалася у воді, а навколо був туман, що надавало їй магічного ефекту. У майбутньому я хочу робити більше тематичних зйомок та дарувати естетичне задоволення всім, хто буде спостерігати за моєю творчістю.

Марина Лозко

Початок кар'єри smm-менеджера

Якщо ви плануєте розпочати кар'єру smm-менеджера, то перед цим необхідно чітко зважити усі «за» та «проти». Адже це доволі нелегка індустрія, бо якщо ти займаєшся соціальними мережами, то маєш бути в курсі усіх останніх тенденцій блогінгу в мережі, знати та створювати цікавий контент для різних аудиторій, аналізувати переваги та недоліки конкурентів, складати конкурентну стратегію, розуміти психологію маніпулювання клієнтами та використовувати її на практиці, створювати вражаючі рекламні інтеграції, аналітичні дані та, звичайно, налаштовувати таргетовану рекламу.

Для початку себе потрібно оточити якісним надихаючим контентом. Підпишіться та спостерігайте за відомими блогерами, у яких ви зможете прослідкувати останні тенденції у веденні блогу, що згодом зможете використати для ваших майбутніх клієнтів. Підпишіться на розсилку Facebook, завдяки чому ви будете одним із перших дізнаватися про останні новини з оновлення

соцмереж, отримаєте поради щодо рекламування та іншу важливу інформацію, яка може вам знадобитися. В телеграм-каналах теж можна знайти багато цікавої інформації, а, головне, у більш стислому форматі, якщо у вас немає часу досконально вивчати smm-менеджмент. Новини про оновлення в соціальних мережах надходять й в Інстаграм, переважно англійською, але ви можете скористатися online-перекладачем. Якісним джерелом інформації для початку є YouTube канали, адже там щедро діляться інформацією вже професійні smm-менеджери. Особливу увагу приділяйте англомовним блогам, бо smm-індустрія в Америці та Європі йде на кілька кроків попереду нашої індустрії. Тим самим ви зекономите кошти на базовому курсі, дізнаєтесь усі базові знання, а купувати будете вже курс підвищення кваліфікації.

Головне в даній індустрії – використовувати отриману інформацію на практиці. Практикуватися й

здобувати досвід – ось ваш головний секрет успіху. Чим більше ви вдосконалите свої навички, тим впевненішим та універсальнішим будете в роботі. І, головне, пам'ятайте, що соціальні мережі – це далеко не теорія, а практика. Щоб розуміти дію усіх концепцій та їх ефективність, потрібно спершу перевірити все на своєму власному досвіді. Пропонуйте свої послуги та почніть вести сторінки у соціальних мережах малому та середньому бізнесам, допомагайте у створенні контенту своїм знайомим. Все це буде створювати вам портфоліо, яке ви будете презентувати на співбесіді. Ведіть активно свої соціальні мережі, бо зараз, в час Інтернету, просто неприпустимо бути не активними у популярних соціальних мережах.

Ваш блог – це ваше обличчя, це платформа, на якій ви можете сміливо заявити про себе як професіонала та зацікавити майбутніх клієнтів. Тож все залежить лише від вашого бажання та ентузіазму. Успіху вам!!!

Єлизавета Павлушина

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.

Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 257 від 22 січня 2003 року.

Редактор: Андрій Близнюк.

Коректори: СІЦ.

Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.

Тел.: (097) 322-09-50.

Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com

Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>

Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.

Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.

Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення

Наклад